

гаха войниците около тях или заповѣдваха да се свири повестка за атака. Щомъ българитѣ попъплиха до източния брѣгъ на Карагачъ дере, тѣ забелязаха, че отдѣлни турски стрелци напускатъ окопитѣ. Това окуражи още повече българитѣ, и всички тръгнаха съ още по-голѣмъ устремъ напредъ. Българитѣ инстинктивно се насочиха въ посокитѣ, откъдето идѣха пехотни изстрели — едни на североизтокъ, други на изтокъ и трети на югоизтокъ. Турскиятъ пехотенъ огънь започна да става колебливъ и да отслабва. Групи турци напускаха окопитѣ и бѣгаха назадъ; артилерията имъ млъкна. Когато българитѣ стигнаха на около 400 крачки отъ турската позиция, турцитѣ, подъ огъня на българската артилерия, напуснаха съвършено окопитѣ и се оттеглиха на по-задния гребенъ. Слънцето залѣзваше, кагато българитѣ стигнаха въ турскитѣ окопи.

Северната група състоеше предимно отъ войници отъ 43-и полкъ; тя се покатери по склона североизточно отъ с. Карагачъ; българската артилерия обстрелваше турскитѣ окопи и главно турскитѣ батареи, които бѣха близо задъ тяхъ. Когато тая група наближи окопитѣ, нѣколко български гранати паднаха въ веригата и извадиха отъ строя 15—20 души. Командирътъ на 2-а рота отъ 43-и полкъ, капитанъ Димитриевъ, който бѣше най-старши въ веригата, носѣше червенъ флангъ, развѣ го нѣколко минути, и артилерията пренесе огъня напредъ. Следъ малко групата се намѣри на 200 — 500 крачки предъ дѣснофланговитѣ турски батареи; между орждията сновѣха войници. Капитанъ Димитриевъ заповѣда да се обстрелятъ батареитѣ силно, а следъ това веригата се хвърли на ножъ. Турскитѣ артилериисти избѣгаха; българитѣ завладѣха 11 орждия и 6 зарядни ракли, пълни съ снаряди.

При батареитѣ българитѣ се озоваха въ флангъ и даже въ тилъ на турскитѣ вериги, които бѣха в'лѣво отъ тяхъ. Последнитѣ отстѣпваха, обстрелвайки българитѣ, които се спрѣха за минута, опомниха се и насочиха огъня противъ турцитѣ и ги обърнаха въ бѣгство. Необезпокоявани вече, българитѣ свободно поражаваха превърналитѣ се въ тълпа отстѣпващи турци и настлаха полето съ труповетѣ имъ.

Числото на българитѣ отъ тая група бѣше около 1500 души съ 12—15 офицери, но постоянно пристигаха и други. Дружинитѣ командири на 2/43 и 4/43 дружини, майоръ Шишковъ и подполковникъ Кръстевъ, пристигнаха и организираха завладяната позиция, като разпредѣлиха войниците така, както сж раз-